

Vnanje države. Ruski car, carica, carjevič in veliki knez Vladimir so se pripeljali 8. t. m. v Varšavo; car obiskal je pravoslavno in tudi katoliško cerkev, kder je poljubil monštranco s sv. Rešnjim Telesom. Ostane več časa tam in je tudi poljskih velikašev povabil na svoj dvor. V nedeljo pričakuje v Sekirevicah prihod našega in nemškega cesarja. — Nemški katoličani obhajali so v Amstaddu na Bavarskem sijajen shod ter sklenoli za svobodo sv. Cerkve neustrašeno dalje boriti se. — Srbi so veseli, ker se je odprla železnica od Belega grada v Niš. — Belgijski freimaurerji so katoličane v Brüsselnu napali, ko so k zborovanju šli, 185 ljudi je policija zaprla, mnogo je ranjenih. Fraumaurerji voščijo le sebi, neveri in razuzdanosti svobode, katoličanom pa ne. — Kolera širi sa po vsej Italiji. — Nemci so res velik kos zemlje v zapadnej Afriki pograbili za naselbine. — Angleži imajo v Asuvanu 14000 mož zbranih, da udarijo na Mahdija. — Francosko-kitajska vojska sili Francoze državni zbor sklicati in več vojakov odposlati. Jihovo brodovje bombardira kitajska pomorska mesta.

Za poduk in kratek čas.

General Tschangg-Tschingg tepen.

(Volitevska burka.)

I. Kinezarji živijo vže na tem sveti v „nebeskem kraljestvu“. So pa cofasti ljudje. Vsak Kinezar spleta svoje lase v dolge kite ali cofe. Prostaki smejo nositi le po jeden cof, odličniki in dostojanstveniki pa dva do tri. Kinezarsko govoriti mora vsak znati, drugače ne dobi nobene službe. Zelo imenitni so njihovi sodniki, še bolj pa generali. Tem visi po več cofov s hrabre kebljače. Sedaj se vojskujejo zoper Francoze. Toda Kinezarjev štejem več plemen. Edno imamo tudi v Evropi, še v Avstriji in celo pri nas na Slovenskem. Mislijo pa: „kdor se neče naše kinezarščine naučiti tako, da ob enem svoj materni jezik zaničuje, ta ne sme nobene službe dobiti, treba ga preganjati in če le mogoče uničiti.“ To je pa tudi njihova glavna skrb. Čeravno jih ni malo in se tudi plodijo, kakor miši in kunci, jim to ni zadosti. Na vso silo prizadevajo si, da mogoče veliko nekinezarjev skoči iz lastne nekinezarske kože v kinezarsko. Ker pa to povsem mogoče ni, zadovoljni so, če se nekinezar spremeni v posilikinezarja, ter si zapeljan, ogoljufan in prisiljen obesiti daje eden ali več cofov. Tako nastala je med nami neka posebna pavrst ljudij, dobili smo čudnih cofakov in cofurjev.

Naši kinezarji so najpoprej hoteli vsem nekinezarskim narodom vsiliti svojo kinezarščino s cofom vred. Toda Italjani, Madjari,

Hrvati in zatem Poljaki so se tako razsrdili, da so enkrat vse kinezarske cofonosce iztirali. Eden teh iztiranih cofonoscev je potem dolgo vedril v Ptuji, ter naposled v Celji srečno smuknil pod slovensko streho. Sedaj režejo Čehi kinezarske cofe in v kratkem ne bo tam nobenega cofonosca. Ostanemo še Slovenci! Nam mislijo in upajo kinezarji vendar še svoje cofe na vse veke vekov navesiti. Toda čedalje bolj gine drzno upanje, hira gladovna domišljija. Slovenci počenjamo hrabro rezati in sekati s svojih glav navešene nam in vsiljene kinezarske cofe. Največ jih porežemo v volitevskih borbah. V takšni borbi smo enkrat zelo znamenitega kinezarskega generala vjeli in v Gradec na „festungo“ hladit djali.

Bilo je kinezarjem na slovenskih tleh vže obupati. Toda naenkrat ponudi se jim tropa novih in še prav srboritih generalov. Prvak jim je general Tschangg-Tschingg, po rodu sicer slovenske krvi, v duši in srci pa zagrižen posilikinezar. Kakor je poturčen človek uže od nekđaj hujši bil od pravega Turka, tako maha tudi ta pokinezarec po Slovencih ljuteje od najhujšega kinezarja.

General Tschangg-Tschingg, hrust divjega pogleda, kuštravih las, hripavega glasa, visokega nosa in še višje kebljače, pozove kinezarske glavače v svoj „babilonski turen“. Namrdne se jim naduto ter reče: slavni kinezarji! vaše pleme je v nevarnosti; cofaštvu in cofurstvu na Slovenskem žuga sramoten konec, če se ne ohrabrite sedaj, ko je skrajni in zadnji čas vam ugoden. Na noge tedaj! Pohrustajmo slovenske posojilnice, zadušimo društva Slovencev, tožimo njihove domoljube, zaprimo v kajho, kogar moremo, uničimo njihove časopise. Glavna reč pa je, da spodrinemo vse slovenske poslance. Ti so za naše kinezarstvo hujši od govejske kuge. Da jih vržemo, pobrišemo in s kinezarskimi poslanci nadomestimo, izumel sem jaz in moji prijatelji vže vojni črtež ali „plan“, katerega se niti prajzovski stari Moltke ne bi sramoval. Če mi zaupate, zmagamo mi kinezarji zelo gotovo! Komaj vtihne in stisne svoj dolg jezik za široko zabovje, zadoni gromovito „bravo, bravo!“ Slišati je hrapavo rjojenje: Tschangg-Tschingg bodi naš general, njemu zaupamo, njegov šekasti prapor je naša zastava, njemu radi darujemo vse svoje kebljače, noge, roke, mošnje, vino, pivo, žganje in golaž. Slavni Tschangg-Tschingg, vodi nas k zmagi!

Novi kinezarski general začne takoj delati. V Celji, Gradci in Mariboru popravijo stare, pozidajo novih trdnjav in baterij. Trije arsenali ali orožnice so polne vsakovrstnega orožja. Vojska zagromi. Najprvo začnejo iz treh trdnjav na Slovence streljati. Mečejo pa ljuto, kakor bi stekali, papirnate bombe na Slovence. Kamor katera padne in pokne, tam šviga

vse polno zasramovanja in lažij na Slovence. Strastno bombardiranje traja poltretje leto.

Ker pa slovenske čete le mirno stojijo, trdne in goste, zmisli si general Tschangg-Tschingg drugo vojno zvižajo. Razpošlje spret-nih lovcev, ob času cesar-Jožefovih svečanostij, lovit slovenskih lačenbergerjev; ko ti nič zdat-nega ne opravijo, spusti več regimentov šulver-einskih husarjev. Zraven jih pa prevoha nam slovensko zemljo krdelo predrznih o gled u h o v, ki z Judeževimi groši učitelje vabijo, v narodno izdajstvo. Naposled porine med slovenske kmete nekaj debelotrebušnih bauernvereinskih dra-gonarjev. Pokinezarec Pleč-Kho pa goreče moli za zmago kinezarstva.

(Konec prihodnjič.)

Smešnica 37 Sila kola lomi in časih spregovori kdo tudi slovenski, čeravno ga ne veseli. Tako je pri nekej volitvi eden djal: „sedaj bodemo voliti vdove v komisijon“ hotel je reči: ude; in Hammer-Amboss, lačen sloven-skih glasov, obletaval je volilce hripajoč: dajte meni Vaši klas, hotel je reči glas! Sila kola lomi!

Razne stvari.

(Konfiscirana) bila je cela 36. šte. „Slov. Gospodarja“, da niti drugega natisa niso mogli izdati. Vsebinska je bila: Štajerski meščani in veleposestniki, Prvo mesto štajersko, ki z večino glasov bilo za slov. kandidata (Izv. dopis iz Ormoža), Kako uplivajo mehi grozdnih jagod na vino, Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo, Premiranje konj, Hmelj, Sejmi. Dopisi: iz Mariborske okolice, Od sv. Križa nad Mariborom, Od Pesnice. V Prilogi cerkveni je bilo: Zlata meša v Prihovi, Primi-cija v v Črešnjicah, Dopisi: iz Poličan, Marije v puščavi, Stranie, Spitaliča, Maribora in sv. Ane v Slov. gor.

(Tu je c) privandrani iz tretje dežele uživa pri nas mastno plačo pa v „Marburger-Zeitung“ na nas Slovence tako psuje: „gewissenlose Pr-vaken, selbtsüchtiger Mih. Vošnjak, wildes Gethue des panslavistischen Raič, blagodejno delujoče posojilnice so mu Blutsauger, sloven-sko gibanje na Štajerskem, haltlose Phrase, widrige Prahlerei, eitles Geflunker.“ Tako!

(Konkurs) opravili so č. gospodje: Jož. Črnko, Žičkar, M. Napast, R. Šuta, Jak. Caf, Jož Šinko, Fr. Nachtigall.

(Jabolka) plačujejo po 13—14 fl. štrti-njak okolo Maribora. Kupcev prihaja veliko, ker je na Českem in Moravskem letos menje sadja, ko druga leta.

(„Deutscher Sieg“). Tako sramotijo sedaj tiste nemškutarje v Slatini, ki so 9. t. m. tamošnjim kridatarjem in nemčurjem poma-gali k zmagi pri volitvi za občinski zastop.

Slovenec, ki zaničuje se sam, podlaga je tuj-čevi peti. Slava pa 95 korenjakom, ki so ne-omahljivo stali. Nemčurji so smeli voliti s po-oblastili, Slovenci pa ne, tem so odbili 43 po-oblastil.

(Frankfurtarskih cot) so Radgon-čanje 7. t. m. graškim pevcem v čast 20 izo-besili, še županova hiša jih je imela. Ste li pozabili, kde ste in kdo vas je lani obiskal? Sramota, kdor na avstrijskih tleh za tujstvo gori!

(V Novi cerkvi) je ničredni fant V. G. motil službo božjo. Razjarjeni ljudje ga hudo pretepejo, 8 dni pozneje natakne mu žandar „roženkranc“ na roke in sodnija ga obsodi na 4 mesece težke ječe, poojstrene z 2kratnim po-stom v tednu.

(Iz šostanjskega okraja) so vsi vo-lilci 19. p. m. šli volit v Slov. Gradec in ondi volili narodno. Slava! Več drugokrat.

(Kapelski nadučitelj) g. Kramer je v Brežicah volil Šnideršiča, ker se je baje žu-pana Sorčiča bal, ki je šulvereinski strije. Takš-nega človeka Slovenci ne smejo zopet djati na županski stol.

(Iz ljutomerskega okraja) se nam piše, da je krošnjar Hönigmann na cesti naglo umrl zapustivši 300.000 fl. premoženja. Slovenci ne žalujejo za njim. Noršinskemu „Möbeltislerju“ so tablo s stene zdrl, ker jih je „tajčeverderbar-ska špraha“ prevč jezila.

(Ormoška čitalnica) je zopet oživela. Predsednik je g. dr. Omulec, odborniki gos-podje dr. Geršak, Fr. Jerše, J. Košar, V. Kranjc, M. Jezovšek, And. Pirnat, J. Potočnik, Mat. Horvat. Udje plačujejo na mesec 50 kr., zunaj Ormoža stanujoči pa samo 1 fl. za pol leta. Živela ormoška čitalnica!

(Iz Šmarije) se nam piše, da sta narodno volila vendar dva tamošnja c. k. uradnika, torej niso vsi hopnili v liberalno-nemški koš.

(G. profesor Hauptman) je šolskeje bukvarnici pri sv. Juriji na Pesnici daroval lepo Matice slovenske knjigo: Spomenik o 600-letnici začetka Habsburške vlade na Sloven-skem, za kar mu vodja šole izreka javno zahvalo.

(Popravek.) V šte. 35 Slov. Gospod. je po nam jako neljubi naključbi izostalo ime g. Ferka od sv. Ilja v Slov. goricah. Vrli mož je volil z veseljem narodno!

(Spremembe v Lav. škofiji). Č. g. Podbostnik ostane v št. Juriji, č. g. Gr. Pre-sečnik gre na Bizeljsko, č. g. V. Kolar v Les-kovec.

Loterijne številke:

V Gradci 6. septembra 1884: 90, 60, 36, 72, 42
Na Dunaji „ „ 15, 86, 32, 51, 31

Prihodnje srečkanje: 20. septembra 1884.